

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vilji SørensenÚtgevari:
Føroya JavnbjórskurPrent:
Prentsmiðjan á Heysbreyt

NÝGGJAR

stórar forsýningar av

STEINTOY

koppapør, tallerkar, og mangt annað.

Knud Lambaa

Sverrigsgata 22 — Tlf. 1800

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera góðin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

AFSPÆRRING

Under kaproningen den 28. juli d. å. vil den vestlige del af havnen i Tórshavn blive afspærret.

Det afspærrede område afgrænses af en linie fra Tinganes til den flagboje vest for molehovedet, derfra til en flagboje sydøst for molehovedet og fra sidstnævnte vinkelret på land.

Indenfor det afspærrede område må foruden kaproningsbåde kun befinde sig fartøjer, der har fået havnevesenets tilladelse hertil.

Overtrædelse af foranstående vil kunne straffes i medfør af § 6 i lov nr. 55 af 13. april 1894 indeholdende bestemmelser om politiet på Færøerne.

POLITIMESTEREN PÅ FÆRØERNE, den 19. juli 1962.
sign. Jørgen Larsen.

Hvat er frælsi?

Eg hitti vin úr Íslandi.

Gávaður maður.

Frælsistráin brann í honum, segði hann.

Frælsi var eittans, helt hann við meg. Heldur missa alt enn frælsið!

— Men hvat skilja so tygum við frælsi? Jóyvi eg mær at spyrja.

— Frælsi! Tað er jafn ráða sær sjálvum, vera sin egin harri. Gera sum ein vil sjálvur. Gera við sitt sum ein vil.

— Hetta ljóðar væl. Gleðiligt at hoyra, so væl tygum eru staddur.

Men er tað nú so, umberi meg, góði vinur, at eg sigi so!

— Ja, meg undrar, at tygum skulu ivast í mínum »bekenningi«. Eg segði bekennili. Hetta danska orðið er so lýsandi ynniligt.

Eg skilji ikki, at ein so fittur maður sum tygum skulu vera so ófrælsur fyri ikki at siga trælur.

— Eg vil so fegin hava tygum gjallari at lýsa mær frælsi, tað at vera friur, vera sin egin, gera við sitt sum ein sjálvur vil.

Skulu vit ikki fara at práta eitt sindur gjallari um tað. Kanska vit gera best við at fara at sambara okkum báðar sjálvur.

— Ja, lat okkum tað. Lat okkum endiliga tað. Tað skal vera stuttligt. Tú ert nú ikki so forbitraður og trælur, sum eg trúði.

— Eg byggji mær skip í Norregi, t. d. Eigi akkurát fyri tað í føroyskum peningi. Fari í bankan. Har fái eg veksla mín pening til norskan, hóast vit føroyingar ongan norskan pening eiga.

Eg kundi bygt mær skipið í Fraklandi, Belgíu, Ruslandi, har í viði veröld eg vildi, og tað gratt ikki, at eg uttan minsta roks fekk peningin, eg eigi, vekslaðan til pening hjá tí fremmanda landinum, ið eg keypti skipið frá.

Og vildi eg heldur brúkt pening mín til at fara út at ferðast fyri, varð hann eisini vekslaður til ta valutuna, ið eg skuldi nýta fyri at ferðast fritt í tí fremmanda landinum, eg fór til.

— Hatta er vordid sum. Men eg kann ikki siga, at so er stillað hjá mær. Um eg vinni so nógvan pening, at eg kann keypa eitt skip, so kann eg illa fáa bygt tað aðra staðni enn har, ið land mitt selur vorur til. Og eg skal hava mikið roks við at fáa veksla pening mín, sjálvt um tað skuldi verið so væl, at tað stóð á jøvnum við keypi og solu hjá mínum landi og tí fremmanda landinum.

— Tygum eru sostatt ógvuliga bundin viðvíkjandi virðinum — peninginum — av tygara arbeiði?

— Tað má eg viðganga.

— Hvønn halda tygum so vera frælsari og friari viðvíkjandi at kunna gera við sitt, hvat ið ein vil? Man tað ikki vera eg?

— Jú, tað noktast ikki. Her vinna tygum.

— Føam, er tað at kunna fara hvar ið ein vil fyri tann pening, ein vinnur, keypa hvar ein vil og hvat ein vil, ikki ein hin dýrastí lutur í tí persónliga frælsinum?

— Jú, víst so! Víst so, tekur hann aftur í aftur.

— Hvar er frælsari, bara at kunna arbeiða hjá sær sjálvum, inni á sínum øki, enn hava rett til at arbeiða bæði á sínum øki og á økinum hjá grannanum?

— Tað er frælsari, víðari boð at kunna arbeiða bæði á sínum øki og á økinum hjá ein um øðrum, um treytirnar annars eru tær somu fyri báðar partar!

— Hygga siggi, serti tú tað. Eg veri eftir hesum at døma, um sammetingarnar halda við á henda hátt, at verða tann frælsari maðurin!

— Nei, nei, maður. Tað eru tygum ikki, tygum eru einki uttan trælur og trælur, ein undirbráttligur sleikjari, eitt náttúrligt ólukkudýr, tað er tað, ið tygum eru!

— Nú, nú, síssa tygum eitt sindur. Hann, ið verður illur, hevur oftani tapt. Hann sum hevur rettin, hevur ráð at vera tolin og yvirberandi!

— Nei, eg tími ikki at tala við tygum meiri, ein so vorðin forb.— sleikjari.

— Eg sigi, maður, ver ikki

illur, men lat okkum heldur halda fram við at práta um frælsi, at vera sær sjálvur, at ráða yvir sínum og gera við tað, sum ein vil, hvat ið altso tygum ikki kunnu gera við arbeiðsfortjenastu tygara, peningin!

— Lat meg spyrja ein spurning aftrat — tað eru hundræðstals spurningar at seta. Men lat teir fara. Tað skal so vera bara ein spurningur aftrat.

Hvør er frælsari, hvør hevur meir at siga, ein maður, ið hevur fullan og javnbjóðis rett alla staðni við annan mann enn tann sum tú, ið bara hevur makið at siga yvir tínum (pening!) ónkunstaðni, men flestu staðni røkkur títt eigna ongan veg!

Tann, sum kann nýta arbeiðsins ágóða sum ein vil, og sum ikki er undir náttúrligum trýsti, men sum tvørtur ímóti fær sín um náttúrliga viðurskipti sum ein vil sjálvur, ja, sum finnur samhug og fulla fatan hjá tí, ein arbeiðir við.

— Eg fekk einki svar. Men tað var svar nokk.

Hin gamli á horninum.

Mackintosh's
'Quality Street'

Yes please!

HEILSÖLU:

FRANTS RESTORFF
SJOKULÁTUVIRKIÐ

TLF. 1061

Meddelelse

angående Ólavsøkuna 1962.

Da Ólavsøkuaften (28. juli) i år falder på en lørdag, skal man herved meddele, at den sædvanlige dans eller andre offentligt tilgængelige forlystelser på denne aften ikke kan finde sted længere end til midnat, jfr. helligdagsloven.

På Ólavsøkedag (søndag 29. juli) vil der blive dans om aftenen og om natten som sædvanlig.

POLITIMESTEREN PÅ FÆRØERNE, den 19. juli 1962.
sign. Jørgen Larsen.

Føroyskt lambskjöt

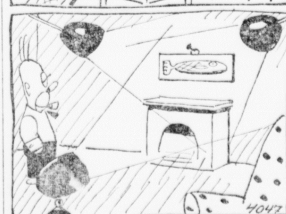
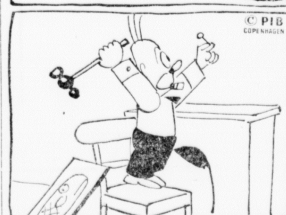
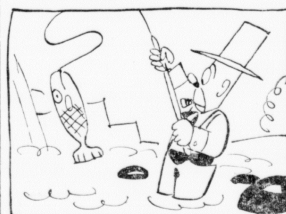
Til Ólavsøku byrja vit at slakta, og verða tit biðjinn um at bíleggja tað tit skulu hava í góðari tíð, tí ikki verður slaktað stórt meiri, enn umbíðið verður.

Smæran

tlf. 1549

Hvør hevur
sína framtíðat gleða seg til -
at stúra fyri -
at tryggja -Snúgvíð
tygum til ein
HAFNIAMANNTryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
í Kristnastovu, Tlf. 1721

ADAMSON

»Ei er at dylja«